

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/1478**z dnia 6 września 2022 r.****rozszerzające ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/776 na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych wysyłanych z Turcji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Turcji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) W czerwcu 2020 r. Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych („materiały z włókna szklanego”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”) i Egiptu rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/776 ⁽²⁾. Środki antysubsydjne przyjęły formę stawki celnej *ad valorem* w wysokości od 17 % do 30,7 % na przywóz pochodzący z ChRL oraz stawki celnej *ad valorem* w wysokości 10,9 % na przywóz pochodzący z Egiptu („pierwotne środki”). Dochodzenie, które doprowadziło do nałożenia tych ceł, wszczęto 16 maja 2019 r. („pierwotne dochodzenie”) ⁽³⁾.

1.2. Wniosek

- (2) Komisja otrzymała złożony na podstawie art. 23 ust. 4 i art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego wniosek o zbadanie możliwego obchodzenia środków wyrównawczych wprowadzonych wobec przywozu materiałów z włókna szklanego pochodzących z Chin i Egiptu poprzez przywóz materiałów z włókna szklanego wysyłany z Turcji, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Turcji, oraz o poddanie tego przywozu wymogowi rejestracji.
- (3) Wniosek został złożony 3 listopada 2021 r. przez TECH-FAB Europe e.V., zrzeszenie unijnych producentów materiałów z włókna szklanego („wnioskodawca”).
- (4) Wniosek zawierał wystarczające dowody potwierdzające zmianę struktury handlu obejmującego wywóz z Chin, Egiptu i Turcji do Unii, która nastąpiła po wprowadzeniu środków w odniesieniu do materiałów z włókna szklanego pochodzących z Chin i Egiptu. Wydaje się, że zmiana struktury handlu wynika z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożonym cłem, czyli wysyłki materiałów z włókna szklanego z Turcji do Unii po przeprowadzeniu w Turcji montażu lub wykończenia lub bez ich przeprowadzenia, w szczególności przez przedsiębiorstwo o nazwie Turkiz Composite Materials Technology Üretim Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi (zwane dalej „Turkiz Composite” ⁽⁴⁾) zlokalizowane na europejskim wolnym obszarze celnym ASB w Marmarze, Turcja.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/776 z dnia 12 czerwca 2020 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. L 189 z 15.6.2020, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 167 z 16.5.2019, s. 11.

⁽⁴⁾ We wniosku podano poprzednią nazwę przedsiębiorstwa – Hengshi Turkey.

- (5) Ponadto wniosek zawierał wystarczające dowody pokazujące, że praktyka, proces lub prace osłabiają skutki naprawcze obowiązujących środków antysubsydyjnych pod względem ilości i cen. Wydaje się, że na rynek UE wprowadzono znaczne wielkości przywozu produktu objętego dochodzeniem. Ponadto istniały wystarczające dowody na to, że przywóz materiałów z włókna szklanego odbywał się po cenach wyrządzających szkodę.
- (6) Co więcej, wniosek zawierał wystarczające dowody na to, że subsydia na produkcję i sprzedaż materiałów z włókna szklanego w ramach obowiązujących środków nadal były korzystne dla materiałów z włókna szklanego wysyłanych z Turcji. Materiały z włókna szklanego i ich części były mianowicie produkowane i wywożone do Turcji przez przedsiębiorstwa chińskie i egipskie, w odniesieniu do których ustalono, że otrzymują one subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych na produkcję i sprzedaż materiałów z włókna szklanego w ramach obowiązujących środków.

1.3. Produkt objęty postępowaniem i produkt objęty dochodzeniem

- (7) Produktem objętym postępowaniem są materiały z tkanych lub zszywanych niedoprzędów z ciągłego włókna szklanego lub przędzy, z innymi elementami lub bez tych elementów, z wyłączeniem produktów impregnowanych lub preimpregnowanych (prepregów) oraz z wyłączeniem tkanin siatkowych o otwartych oczkach, o rozmiarze oczka powyżej 1,8 mm długości i szerokości oraz o masie powierzchniowej powyżej 35 g/m², w dniu wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/776 klasyfikowane do kodów CN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 i ex 7019 90 00 (kody TARIC: 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 i 7019 90 00 80), pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu („przedmiotowy produkt”). Jest to produkt, do którego mają zastosowanie obecnie obowiązujące środki.
- (8) Dochodzeniem objęty jest taki sam produkt jak ten określony w poprzednim motywie, ale wysyłany z Turcji, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Turcji (w dniu wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/2230 ⁽⁵⁾), objęty kodami TARIC 7019 39 00 83, 7019 40 00 83, 7019 59 00 83 oraz 7019 90 00 83 („produkt objęty dochodzeniem”).
- (9) Dochodzenie wykazało, że materiały z włókna szklanego wywożone z Chin i Egiptu do Unii oraz te wysyłane z Turcji, pochodzące lub nie pochodzące z Turcji, mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz te same zastosowania, a zatem są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

1.4. Wszczęcie postępowania

- (10) Po poinformowaniu państw członkowskich i ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia, Komisja zgodnie z art. 23 rozporządzenia podstawowego wszczęła dochodzenie i rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/2229 ⁽⁶⁾ („rozporządzenie wszczynające”) objęła rejestracją przywóz materiałów z włókna szklanego wysyłanych z Turcji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Turcji.

1.5. Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

- (11) LM Wind Power, producent łopat turbin mający siedzibę w Unii, argumentował, że wszczęcie postępowania nie było uzasadnione ze względu na brak wystarczających dowodów, a zatem powinno zostać natychmiast zakończone.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2230 z dnia 14 grudnia 2021 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych, wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/492 na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu przez przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych wysyłanych z Turcji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Turcji, oraz poddające ten przywóz obowiązkowej rejestracji (Dz.U. L 448 z 15.12.2021, s. 58).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2229 z dnia 14 grudnia 2021 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków wyrównawczych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/776 na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu przez przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych wysyłanych z Turcji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Turcji, oraz poddające ten przywóz obowiązkowej rejestracji (Dz.U. L 448 z 15.12.2021, s. 52).

- (12) Argumentował także, że obejście środków nie miało miejsca, skoro między Turcją a Unią z jednej strony lub między Chinami i Egiptem a Unią z drugiej strony nie nastąpiła żadna zmiana struktury handlu, która wskazywałaby na praktykę obchodzenia środków. Ponadto argumentował, iż praktyka, proces ani prace mające miejsce w Turcji nie należały do żadnej z kategorii wymienionych w art. 23 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia podstawowego. W szczególności wniosek nie zawierał konkretnych dowodów na to, że miała miejsce wysyłka materiałów z włókna szklanego, pochodzących z Chin lub Egiptu, z Turcji do Unii. Co więcej, jego zdaniem, praktyki, procesu lub prac nie można zakwalifikować jako nieznacznej modyfikacji, ponieważ produkt objęty dochodzeniem jest produktem rynku niższego szczebla i jako taki jest produktem innym niż materiały wsadowe (głównie niedoprządy z włókien szklanych), ani jako działalności montażowej, zwłaszcza że produkt objęty dochodzeniem i niedoprządy z włókien szklanych nie są klasyfikowane w tych samych pozycjach taryfowych.
- (13) Twierdził także, że istniała wystarczająca przyczyna oraz istniało uzasadnienie ekonomiczne w rozumieniu art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego dla wspomnianej praktyki, wspomnianego procesu lub wspomnianej pracy mających miejsce w Turcji poprzez utworzenie zakładu produkcji materiałów z włókna szklanego w Turcji. W Turcji istniał znaczny popyt na materiały z włókna szklanego, w dużej mierze napędzany przez turecki sektor energii wiatrowej, przy zapotrzebowaniu wynoszącym w 2020 r. około 20 000–25 000 t. Popyt wzrastał, na co wskazuje fakt, że w 2018 r. tureckie przedsiębiorstwo utworzyło w Turcji nowy zakład produkujący włókno szklane o dodatkowych rocznych mocach produkcyjnych wynoszących 70 000 t. Ponadto przedsiębiorstwo LM Wind Power twierdziło, że istniał także rosnący popyt na materiały z włókna szklanego na obszarach sąsiedzkich w pobliżu Turcji, takich jak Bliski Wschód i Afryka oraz że fakty te również usprawiedliwiają utworzenie w Turcji zakładu produkcji.
- (14) Podobne uwagi otrzymano od innego europejskiego producenta łopat turbin mającego siedzibę w Unii, tj. Vestas Wind Systems A/S, oraz od tureckiego producenta eksportującego materiały z włókna szklanego, tj. Turkiz Composite, zlokalizowanego na europejskim wolnym obszarze celnym ASB na Marmarze, Turcja, gdzie czerpie on korzyści ze zwolnień z podatku dochodowego oraz zwolnień z VAT.
- (15) Odnosząc się do uzasadnienia ekonomicznego dla utworzenia swojego zakładu w Turcji, Turkiz Composite argumentował także, iż rada dyrektorów chińskiej spółki dominującej podjęła decyzję o utworzeniu przedsiębiorstwa w Turcji już 24 kwietnia 2018 r., tj. zanim Komisja wszczęła pierwotne dochodzenie, o którym mowa w motywie 1.
- (16) Władze Egiptu stwierdziły, że Egipt został niesłusznie włączony w obecne dochodzenie, ponieważ nie miały miejsca praktyki mające na celu obejście środków z udziałem Egiptu. Twierdziły także, podobnie jak w przypadku argumentów LM Wind Power, że brakowało dowodów na obejście środków w postaci albo działalności montażowej w Turcji obejmującej wywóz niedoprządów z włókien szklanych z Egiptu, albo przeładunku między Turcją a Unią obejmującego materiały z włókna szklanego z Chin i Egiptu.
- (17) Władze tureckie podkreśliły także, iż w Turcji istnieje znaczna moc zainstalowana i produkcja materiałów z włókna szklanego oraz że są przekonane, iż krajowi producenci tureccy, którzy spełniają właściwe przesłanki, powinni być wyłączeni z rozszerzenia środków.
- (18) Ponadto przedsiębiorstwo Amiblu Holding GmbH, dostawca systemów rur z tworzywa sztucznego zbrojonego włóknami szklanymi i rozwiązań wykorzystujących takie rury w Unii, argumentował, że w interesie Unii leży działanie przeciwko praktykom obchodzenia środków zakłócającym rynek w odniesieniu do przywozu materiałów z włókna szklanego z państw trzecich, w tym z Turcji. W szczególności przedsiębiorstwo to argumentowało, że fakt, iż jego tureccy konkurenci nie podlegają środkom antydumpingowym ani wyrównawczym na przywóz niedoprządów z włókien szklanych, wpłynął negatywnie na konkurencyjną pozycję przemysłu Unii. Wezwał także Komisję do systematycznego badania mechanizmów obchodzenia środków w państwach trzecich, w tym w Turcji.
- (19) Jeżeli chodzi o argumenty odnoszące się do wszczęcia dochodzenia, Komisja przypomniała, że dochodzenie wszczęto na podstawie dowodów przedstawionych we wniosku. Podczas gdy w drodze dochodzenia nie udało się potwierdzić istnienia przeładunku bez działalności montażowej, znaleziono dowody na istnienie działalności montażowej lub wykończeniowej. W tym względzie Komisja przypomniała, że w art. 23 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia podstawowego wyraźnie użyto sformułowania „między innymi”, obejmując w ten sposób praktyki obchodzenia środków, takie jak działalność montażowa, których nie wymieniono wyraźnie w tym artykule. Wniosek zawierał wystarczające dowody⁽⁷⁾ na to, że prowadzona jest działalność montażowa oraz że ta działalność montażowa wykonywana jest przy użyciu niedoprządów z włókien szklanych pochodzących z ChRL i Egiptu⁽⁸⁾. Klasyfikacja taryfowa produktu objętego dochodzeniem lub jego głównych materiałów wsadowych nie ma znaczenia dla ustalenia, czy działalność montażowa stanowi obejście środków.

⁽⁷⁾ Zob. wniosek, wersja otwarta, pkt 40–42, s. 10.

⁽⁸⁾ Zob. wniosek, wersja otwarta, pkt 29, s. 8 i pkt 41, s. 9.

- (20) Ponadto we wniosku przedstawiono wystarczające dowody dotyczące braku uzasadnienia ekonomicznego innego niż nałożone cła, takie jak odniesienie do sprawozdania rocznego przedsiębiorstwa China Hengshi Foundation Company Limited z 2018 r. ⁽⁹⁾. Zgodnie z wnioskiem ryzyko operacyjne wskazane w sprawozdaniu rocznym z 2018 r. przy rozszerzeniu działalności China National Building Materials Group na Turcję było „ryzykiem związanym z cłami antydumpingowymi nałożonymi na nasze produkty przez Unię Europejską oraz konfliktami w handlu między Chinami a USA” ⁽¹⁰⁾. Odrębne dochodzenie antydumpingowe, do którego wyraźnie się odniesiono, zostało wszczęte około trzy miesiące przed wszczęciem pierwotnego dochodzenia, które doprowadziło do nałożenia cel wyrównawczych. W związku z tym oświadczenie to wskazuje na zamiar obejścia obowiązków wynikających z dochodzenia prowadzonego przez Komisję.
- (21) Dlatego też Komisja odrzuciła twierdzenia, że wniosek nie zawierał wystarczających dowodów uzasadniających wszczęcie dochodzenia. Komisja przyjęła do wiadomości twierdzenia Amiblu Holding GmbH oraz władz tureckich.

1.6. Okres objęty dochodzeniem i okres sprawozdawczy

- (22) Dochodzenie objęło okres od 1 stycznia 2019 r. do 30 czerwca 2021 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Dane dotyczące OD zgromadzono między innymi w celu zbadania domniemanej zmiany w strukturze handlu po nałożeniu środków na produkt objęty postępowaniem oraz istnienia praktyki, procesu lub prac, dla których nie było wystarczających racjonalnych przyczyn lub ekonomicznego uzasadnienia innego niż nałożenie cła. Za okres od 1 lipca 2020 r. do 30 czerwca 2021 r. („okres sprawozdawczy” lub „OS”) zgromadzono bardziej szczegółowe dane w celu zbadania, czy przywóz osłabiał skutki naprawcze obowiązujących środków pod względem cen lub ilości oraz czy występowało subsydiowanie.

1.7. Dochodzenie

- (23) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia władze Chin, Egiptu i Turcji, znanych producentów eksportujących w tych państwach, przemysł Unii oraz przewodniczącego Rady Stowarzyszenia UE-Turcja.
- (24) Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Turcji w Unii Europejskiej o przekazanie jej nazw i adresów producentów eksportujących lub stowarzyszeń przedstawicielskich, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, oprócz tureckich producentów eksportujących wskazanych we wniosku przez wnioskodawcę.
- (25) Na stronie internetowej DG ds. Handlu udostępniono formularze wniosków o zwolnienie producentów/eksporterów w Turcji, kwestionariusze dla producentów/eksporterów w Chinach i Egipcie oraz dla importerów w Unii.
- (26) Spośród sześciu znanych producentów eksportujących czworo złożyło formularze wniosków o zwolnienie. Były to:
- Saertex Turkey Tekstil Ltd. Şti.,
 - Sonmez Asf Iplik Dokuma Ve Boya San Tic A. Ş.,
 - Telateks Tekstil Ürünleri Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi oraz Telateks Dış Ticaret ve Kompozit Sanayi Anonim Şirketi, należące do grupy Metyx Composites (część Telateks A.S),
 - Turkiz Composite.
- (27) Ponadto sześć przedsiębiorstw chińskich oraz egipskich, z których wszystkie są związane z Turkiz Composite, przedłożyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (28) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu zostały przedłożone także przez węgierskie przedsiębiorstwo Metyx Hungary Korlátolt Felelősségű Társaság (powiązany importer materiałów z włókna szklanego produkowanych przez Telateks Tekstil Ürünleri Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi) oraz niemieckie przedsiębiorstwo Saertex GmbH & Co. KG (spółka dominująca oraz importer materiałów z włókna szklanego produkowanych przez Saertex Turkey Tekstil Ltd. Şti.).

⁽⁹⁾ China National Building Materials Group jest grupą będącą chińską własnością, do której należą turecki producent eksportujący Turkiz Composite oraz przedsiębiorstwo China Hengshi Foundation Company Limited.

⁽¹⁰⁾ Zob. wniosek, wersja otwarta, pkt 27, s. 8.

- (29) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające w terminie określonym w rozporządzeniu wszczynającym. Wszystkie strony zostały poinformowane, że nieprzedłożenie wszystkich istotnych informacji lub przedłożenie niepełnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji może prowadzić do zastosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego i oparcia ustaleń na dostępnych faktach.
- (30) Posiedzenie wyjaśniające z udziałem przedsiębiorstwa LM Wind Power odbyło się 4 lutego 2022 r. Po ujawnieniu ustaleń 12 lipca odbyło się posiedzenie wyjaśniające z przedsiębiorstwem Turkiz Composite.

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Uwagi ogólne

- (31) Zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, aby dokonać oceny występowania możliwego obchodzenia środków, należy poddać analizie następujące elementy:
- czy wystąpiła zmiana struktury handlu pomiędzy ChRL/Egiptem/Turcją a Unią,
 - czy ta zmiana wynikała z praktyki, procesu lub prac niemających wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza prowadzonymi środkami,
 - czy istnieją dowody szkody lub osłabienia skutków naprawczych obowiązujących środków pod względem cen lub ilości produktu objętego dochodzeniem, oraz
 - czy w odniesieniu do przywożonego produktu podobnego lub jego części nadal korzystano z subsydium.
- (32) We wniosku zarzucono przeładunek, a w szczególności wysyłkę materiałów z włókna szklanego z Turcji do Unii po przeprowadzeniu w Turcji montażu lub wykończenia lub bez ich przeprowadzenia (zob. motyw 4).
- (33) Jeśli chodzi o przeładunek, w toku dochodzenia nie wykryto żadnych dowodów świadczących o tym, że którykolwiek z czterech współpracujących producentów eksportujących brał udział w takich praktykach. Zarzutu tego nie można było zatem potwierdzić w toku dochodzenia.
- (34) Jeśli chodzi o działalność montażową/wykończeniową, w art. 23 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia podstawowego nie wymienia się ich jako praktyki, procesu lub prac stanowiących obejście środków. Niemniej jednak w art. 23 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia podstawowego wyraźnie użyto sformułowania „między innymi”, co oznacza, że zawiera on niewyczerpujący wykaz możliwych praktyk obchodzenia środków. W rezultacie obejmuje również inne praktyki obchodzenia środków, których nie wymieniono wyraźnie w przedmiotowym artykule, takie jak działalność montażowa/wykończeniowa. A zatem, jako że dowody dostarczone przez wnioskodawcę we wniosku wskazywały na działalność montażową/wykończeniową w Turcji, Komisja przeanalizowała także, przez analogię, czy spełnione były kryteria określone w art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, a w szczególności:
- czy wspomniane operacje montażowe/wykończeniowe rozpoczęły się lub znacznie się zwiększyły po lub tuż przed wszczęciem dochodzenia antysubsydyjnego, zaś użyte części pochodzą z kraju objętego środkami, oraz
 - czy wartość części stanowiła przynajmniej 60 % łącznej wartości zmontowanych produktów, a wartość dodana części wykorzystanych w trakcie montażu lub wykończenia przekracza 25 % kosztów produkcji.

2.2. Współpraca

- (35) Jak stwierdzono w motywie 26, czterech producentów eksportujących w Turcji złożyło wniosek o zwolnienie ze środków, gdyby ich zakres rozszerzono na Turcję. Współpracowali oni podczas całej procedury, przedkładając formularze wniosków o zwolnienie oraz udzielając odpowiedzi na pisma w sprawie uzupełnienia braków. Poziom współpracy w przypadku tureckich producentów eksportujących był wysoki, gdyż zgłoszone przez nich łączne wielkości wywozu materiałów z włókna szklanego do Unii w przedłożonych formularzach wniosków o zwolnienie stanowiły łączną wielkość tureckiego przywozu w okresie sprawozdawczym zgłoszonego do statystyk Eurostatu dotyczących przywozu.

- (36) Na podstawie art. 26 rozporządzenia podstawowego Komisja przeprowadziła wizyty kontrolne w pomieszczeniach przedsiębiorstwa Turkiz Composite. W przeciwieństwie do trzech pozostałych producentów, którzy się zgłosili, przedsiębiorstwo to dokonywało przywozu niemal wszystkich materiałów wsadowych, a w szczególności 100 % swojego głównego materiału wsadowego (niedoprzędów z włókien szklanych) od przedsiębiorstw powiązanych w Chinach i Egipcie. W okresie sprawozdawczym przedsiębiorstwo to było także zdecydowanie największym tureckim producentem eksportującym materiałów z włókna szklanego. W okresie sprawozdawczym wywoziło ono do Unii więcej materiałów z włókna szklanego niż trzej pozostali tureccy współpracujący producenci eksportujący łącznie.

2.3. Zmiana struktury handlu

2.3.1. Przywóz materiałów z włókna szklanego

- (37) W tabeli 1 poniżej przedstawiono zmiany w przywozie materiałów z włókna szklanego z Chin, Egiptu i Turcji w okresie objętym dochodzeniem.

Tabela 1

Przywóz materiałów z włókna szklanego do Unii w okresie objętym dochodzeniem (w tonach)

	2019	2020	Okres sprawozdawczy
ChRL	43 460	38 440	33 263
<i>indeks (baza = 2019)</i>	100	88	77
Egipt	11 349	6 935	3 608
<i>indeks (baza = 2019)</i>	100	61	32
Turcja	2 334	4 152	8 367
<i>indeks (baza = 2019)</i>	100	178	358

Źródło: Eurostat.

- (38) W tabeli 1 pokazano, że przywóz materiałów z włókna szklanego z Turcji wzrósł z 2 334 t w 2019 r. do 8 367 t w okresie sprawozdawczym. Znaczny wzrost w okresie sprawozdawczym w porównaniu z 2019 r. zbiegł się w czasie ze wzrostem produkcji przedsiębiorstwa Turkiz Composite, które rozpoczęło produkcję od marca 2019 r.
- (39) Przywóz materiałów z włókna szklanego z Chin spadł z 43 460 t w 2019 r. do 33 263 t w okresie sprawozdawczym, natomiast przywóz materiałów z włókna szklanego z Egiptu spadł z 11 349 t w 2019 r. do 3 608 t.

2.3.2. Wielkość wywozu niedoprzędów z włókien szklanych z Chin i Egiptu do Turcji

- (40) W tabeli 2 poniżej przedstawiono zmiany w przywozie niedoprzędów z włókien szklanych z Chin i Egiptu przez Turcję na podstawie tureckich danych statystycznych dotyczących przywozu z bazy danych GTA.

Tabela 2

Przywóz niedoprzędów z włókien szklanych z Chin i Egiptu do Turcji w okresie objętym dochodzeniem (w tonach)

	2019	2020	OS
ChRL			
7019 12 Niedoprzędy z włókien szklanych	6 996	15 970	19 201

Egipt			
7019 12 Niedoprzędę z włókien szklanych	9 142	20 565	30 149

Źródło: GTA.

- (41) Głównym materiałem wsadowym do produkcji materiałów z włókna szklanego są niedoprzędę z włókien szklanych. Ten materiał wsadowy jest następnie dalej przetwarzany w celu wyprodukowania materiałów z włókna szklanego. Dowody, którymi dysponuje Komisja, wykazały, że materiały z włókna szklanego wywożone do Unii z Turcji produkowano głównie z niedoprzędów z włókien szklanych.
- (42) W tabeli 2 pokazano, że przywóz niedoprzędów z włókien szklanych z Chin do Turcji znacznie wzrósł z 6 996 t w 2019 r. do 19 201 t w okresie sprawozdawczym. Przywóz niedoprzędów z włókien szklanych z Egiptu do Turcji także znacząco wzrósł z 9 142 t w 2019 r. do 30 149 t w okresie sprawozdawczym. Przywóz zarówno z Chin, jak i z Egiptu stanowił ok. 70 % całkowitego przywozu niedoprzędów z włókien szklanych do Turcji zarówno w 2020 r., jak i w okresie sprawozdawczym. Co więcej, znaczny wzrost przywozu niedoprzędów z włókien szklanych z Chin i Egiptu do Turcji zbiegł się także z faktem, że przedsiębiorstwo Turkiz Composite zaczęło zaopatrywać swojego największego europejskiego klienta dopiero od maja 2020 r., co doprowadziło do zwiększonej konsumpcji niedoprzędów z włókien szklanych do celów produkcji materiałów z włókna szklanego.
- (43) Przedsiębiorstwo Turkiz Composite twierdziło, że niedoprzędę z włókien szklanych, których używa do produkcji materiałów z włókna szklanego, zostały zakupione z Chin i z Egiptu, w szczególności od jego przedsiębiorstw powiązanych w Chinach i Egipcie. Dokonywało przywozu tych niedoprzędów w ramach kodu HS 7019 12. Przywóz objęty tym kodem wykazał najbardziej znaczący wzrost, jeżeli chodzi o przywóz z Chin i Egiptu do Turcji.
- (44) Znaczący wzrost wielkości przywozu niedoprzędów z włókien szklanych z Chin i Egiptu do Turcji wskazuje na rosnący popyt na tego rodzaju materiały wsadowe w Turcji, co można by przynajmniej częściowo wyjaśnić wzrostem produkcji i wywozu materiałów z włókna szklanego z Turcji w okresie sprawozdawczym. Potwierdziły to także informacje dostarczone przez Turkiz Composite.

2.3.3. Wnioski dotyczące zmiany w strukturze handlu

- (45) Wzrost wywozu materiałów z włókna szklanego z Turcji do Unii z jednej strony, a spadek wywozu materiałów z włókna szklanego z Chin i Egiptu do Unii z drugiej strony stanowi zmianę struktury handlu między Turcją a Unią w rozumieniu art. 23 rozporządzenia podstawowego, wraz ze znaczącym wzrostem w okresie sprawozdawczym – w porównaniu z 2019 r. – chińskiego i egipskiego wywozu niedoprzędów z włókien szklanych do Turcji, jak pokazano w tabeli 2.

2.4. Niewystarczająca racjonalna przyczyna lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż nałożenie cła wyrównawczego

- (46) Art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego precyzuje, że zmiana struktury handlu powinna wynikać z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożonym cłem.
- (47) Komisja przypomniała, że praktyka, proces lub prace obejmują montaż części/wykończenie w państwie trzecim, jak wyjaśniono w motywie 19.
- (48) Przedsiębiorstwo Turkiz Composite twierdziło, że istniał uzasadniony powód oraz istniało uzasadnienie ekonomiczne dla jego utworzenia. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że jego założenie w Turcji wynikało ze znacznego popytu na materiały z włókna szklanego w Turcji oraz zwiększonego popytu na materiały z włókna szklanego w państwach sąsiadujących z Turcją innych niż UE (głównie Egipt, Jordania, Iran, a w pewnym stopniu Arabia Saudyjska), jak również wynikało ze znacznego i rosnącego popytu na niedoprzędę z włókien szklanych w Turcji.

- (49) W toku dochodzenia wykazano, że przedsiębiorstwo Turkiz Composite podjęło decyzję o utworzeniu przedsiębiorstwa w Turcji przed wszczęciem pierwotnego dochodzenia. Utworzono je 1 czerwca 2018 r., ale produkcja rozpoczęła się dopiero w marcu 2019 r., gdyż w dalszym ciągu należało znaleźć pomieszczenia oraz kupić, przenieść, zainstalować i przetestować wszystkie maszyny do produkcji materiałów z włókna szklanego. Data rozpoczęcia produkcji zbiegła się w czasie z datą wszczęcia ⁽¹⁾ pierwotnego dochodzenia antydumpingowego w sprawie przywozu materiałów z włókna szklanego z Chin i Egiptu, co poprzedziło wszczęcie pierwotnego dochodzenia o około trzy miesiące.
- (50) Ponadto w art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ustalono powiązanie między praktyką, procesem lub pracą a zmianą struktury handlu polegające na tym, że zmiana ta musi „wynikać” z praktyki, procesu lub pracy. Zatem to praktyka, proces lub praca prowadzące do zmiany struktury handlu muszą mieć należyte uzasadnienie ekonomiczne lub przyczynę inną niż nałożenie ceł, aby nie uznano ich za obejście środków w rozumieniu art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (51) W świetle powyższego nieistotny jest argument, że przedsiębiorstwo utworzono w celu obsługi rynków krajowego, afrykańskiego i bliskowschodniego, ponieważ to nie utworzenie przedsiębiorstwa jest praktyką, procesem lub pracą prowadzącymi do zmiany struktury handlu. Praktyką, z której wynika ta zmiana, jest działalność montażowa/wykończeniowa w Turcji, która prowadzi do znacznego wzrostu wywozu materiałów z włókna szklanego (zmontowanego produktu) do Unii. Dokonywana przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite sprzedaż eksportowa materiałów z włókna szklanego do Unii znacznie wzrosła, gdy przedsiębiorstwo to od maja 2020 r. zaczęło stopniowo zwiększać dostawy do swojego największego europejskiego klienta (zob. motyw 42), co zbiegło się w czasie z datą wprowadzenia pierwotnych środków (zob. motyw 1 w sekcji 1).
- (52) Ponadto fakt, że przedsiębiorstwo, które rzekomo utworzono w celu obsługi rynków krajowego, afrykańskiego oraz bliskowschodniego, po wszczęciu postępowania antydumpingowego faktycznie obsługiwało rynek krajowy i unijny zamiast wyżej wymienionych ⁽²⁾, także wskazuje, że jego działalność montażową rozwinięto w odpowiedzi na dochodzenie, a następnie poszerzono w odpowiedzi na nałożenie ceł.
- (53) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwa Turkiz Composite oraz LM Wind Power twierdziły, że w toku rozumowania Komisji zabrakło jednego etapu w przeprowadzonej przez nią analizie prawnej ekonomicznego uzasadnienia, ponieważ nie dokonała oceny, czy istniało ekonomiczne uzasadnienie lub wystarczająca racjonalna przyczyna praktyki, procesu lub pracy. Stwierdziły także, iż Komisja zastosowała niewłaściwy test czasowy, skoro nie uznała, że uzasadnieniem praktyki, procesu lub pracy musi być „nałożenie ceł”, a nie wszczęcie dochodzenia. Twierdziły również, że gdyby Komisja zastosowała właściwe testy prawne, doszłaby do wniosku, że istniała wystarczająca racjonalna przyczyna oraz ekonomiczne uzasadnienie utworzenia Turkiz Composite. Ponadto twierdziły, że głównym powodem utworzenia zakładu w Turcji była obsługa tureckiego rynku krajowego.
- (54) Komisja odrzuciła te argumenty. Po pierwsze, Komisja dokonała oceny, czy istniało ekonomiczne uzasadnienie lub wystarczająca racjonalna przyczyna praktyki, procesu lub pracy. Ocena ta została przeprowadzona, jak wyraźnie wyjaśniono w motywach 49 i 50 powyżej. Komisja jednoznacznie zidentyfikowała praktykę, proces lub pracę, które doprowadziły do zmiany struktury handlu, a następnie przeanalizowała ewentualne uzasadnienie tej praktyki. Wbrew temu, co twierdziły zainteresowane strony oraz jak wyjaśniono w motywie 51, to nie utworzenie przedsiębiorstwa Turkiz Composite ani jego sprzedaż krajowa stanowią przedmiotową praktykę, proces lub pracę, gdyż to nie z nich wynika zmiana struktury handlu omówiona w pkt 2.3 powyżej.
- (55) Po drugie, Komisja nie zastosowała błędnego testu czasowego. W motywie 49 Komisja odniosła się do faktu, że data rozpoczęcia produkcji zbiegła się w czasie z datą wszczęcia pierwotnego dochodzenia. Ustalenie to, oparte na zweryfikowanych informacjach dostarczonych przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite, było istotne z prawnego punktu widzenia, gdyż jeden z warunków określonych w art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ⁽³⁾ stanowi, że „(...) działalność rozpoczęła się lub znacznie się zwiększyła po lub tuż przed wszczęciem dochodzenia antydumpingowego (...)”. W art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zdefiniowano obejście środków i tym samym skupiono się na nałożeniu cła, ponieważ bez nałożenia cła nie może istnieć obejście środków. Nie

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 21.2.2019, s. 29.

⁽²⁾ Dochodzenie wykazało, że prowadzony przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite wywóz do pozostałych państw trzecich (w tym ewentualnie na rynki afrykańskie i bliskowschodnie) stanowił zaledwie niewielki ułamek jego całkowitej sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem.

⁽³⁾ Jak wspomniano w motywie 19, normy prawne określone w art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego mogą przez analogię być stosowane do przeprowadzania oceny w postępowaniu antysubsydyjnym w kontekście art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

wyklucza to możliwości uznania rozpoczęcia praktyki, procesu lub pracy po wszczęciu dochodzenia za dowód na to, że cło, które następnie nałożono (i którego można było w sposób uzasadniony oczekiwać) stanowiło uzasadnienie przedmiotowej praktyki. Interpretacja art. 23 ust. 3 zaproponowana przez zainteresowaną stronę nie tylko byłaby niezgodna z brzmieniem art. 13 ust. 2 wspomnianego wyżej podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, ale także skutecznie usunęłaby z zakresu stosowania art. 23 ust. 3 praktyki obchodzenia środków, które rozpoczęły się między wszczęciem dochodzenia a nałożeniem ceł. Byłoby to sprzeczne z celem art. 13 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego (a przez analogię z celem art. 23 rozporządzenia podstawowego) zdefiniowanego przez Sąd ⁽¹⁴⁾.

- (56) W odniesieniu do twierdzenia, że główną przyczyną utworzenia zakładu w Turcji była obsługa tureckiego rynku krajowego, Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo Turkiz Composite w toku postępowania nieznacznie zmieniło swoje rozumowanie, ponieważ przed ujawnieniem ustaleń przedsiębiorstwo to twierdziło, że przyczyną była obsługa rynków krajowego, afrykańskiego i bliskowschodniego. Jak wspomniano w motywie 52, w okresie objętym dochodzeniem Turkiz Composite obsługiwało rynek krajowy i unijny. W każdym razie działalność przedsiębiorstwa Turkiz Composite w okresie objętym dochodzeniem zwiększyła się znacznie, o czym świadczą następujące ustalenia:

— W 2018 r. wynajęto jeden zakład produkcyjny, w 2019 r. kolejny, a w 2020 r. pozostałe.

— Ze wszystkich maszyn do produkcji materiałów z włókna szklanego, które były wykorzystywane w okresie sprawozdawczym, w 2019 r. po raz pierwszy użyto mniej niż siedem, natomiast w 2020 r. i w pierwszej połowie 2021 r. po raz pierwszy wykorzystano dodatkowo ponad siedem.

— Turkiz Composite nabyło te maszyny do produkcji materiałów z włókna szklanego głównie od swoich przedsiębiorstw powiązanych w Chinach i Egipcie. Znaczny wzrost mocy produkcyjnych przedsiębiorstwa Turkiz Composite w okresie objętym dochodzeniem wyraźnie wskazuje na zmianę strategii przez grupę China National Building Materials Group, której częścią jest Turkiz Composite, w odpowiedzi na wszczęcie pierwotnego dochodzenia.

— W okresie objętym dochodzeniem znacznie wzrosły nie tylko moce produkcyjne, ale także rzeczywista produkcja oraz liczba pracowników tego przedsiębiorstwa. W okresie sprawozdawczym jego moce produkcyjne były trzy razy wyższe niż w roku 2019, natomiast rzeczywista produkcja w okresie sprawozdawczym była 60 razy większa niż w roku 2019. Co więcej, w okresie sprawozdawczym liczba pracowników była około sześć razy większa niż w roku 2019.

— Ponadto w okresie objętym dochodzeniem (zob. motyw 60) sprzedaż eksportowa dokonywana przez przedsiębiorstwa Turkiz Composite do Unii gwałtownie wzrosła po wszczęciu pierwotnego dochodzenia.

- (57) W związku z powyższym w toku dochodzenia nie stwierdzono wystarczających racjonalnych przyczyn ani wystarczającego ekonomicznego uzasadnienia dla znacznego wzrostu wywozu zmontowanych produktów przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite do Unii poza dążeniem do uniknięcia konieczności uiszczenia aktualnie obowiązujących ceł antydumpingowych.

2.5. Rozpoczęcie lub znaczne zwiększenie działalności

- (58) Zgodnie z wymogiem ustanowionym w art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego działalność montażowa musiała rozpocząć się lub znacznie się zwiększyć po lub tuż przed wszczęciem dochodzenia antydumpingowego, a części musiały pochodzić z kraju objętego środkami antydumpingowymi. Jak wspomniano w motywie 19, normy prawne określone w art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego mogą przez analogię być stosowane do przeprowadzania oceny w postępowaniu antysubsydyjnym w kontekście art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁴⁾ Wyrok z 8 czerwca 2022 r., Guangxi Xin Fu Yuan Co. Ltd/Komisja Europejska, T-144/20, ECLI:EU:T:2022:346, pkt 59 i przywołane tam orzecznictwo.

- (59) Pierwotne dochodzenie wszczęto 16 maja 2019 r., a ostateczne cła wyrównawcze nałożono 15 czerwca 2020 r. Przedsiębiorstwo Turkiz Composite zostało oficjalnie utworzone 1 czerwca 2018 r. i rozpoczęło produkcję od marca 2019 r. Dlatego też data rozpoczęcia produkcji zbiega się w czasie z datą wszczęcia pierwotnego dochodzenia antydumpingowego w sprawie przywozu materiałów z włókna szklanego z Chin i Egiptu, która poprzedziła wszczęcie pierwotnego dochodzenia o około trzy miesiące.
- (60) Ponadto w 2020 r. oraz w okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwo Turkiz Composite znacznie zwiększyło swoją sprzedaż eksportową w porównaniu z 2019 r. Takie znaczne zwiększenie działalności montażowej lub wykończeniowej zbiega się w czasie z datą nałożenia ostatecznych ceł wyrównawczych, tj. 15 czerwca 2020 r. (zob. poprzedni motyw). Co więcej, prawie wszystkie materiały wsadowe, a w szczególności 100 % głównego materiału wsadowego (niedoprzędę z włókien szklanych) nabywano od przedsiębiorstw powiązanych w Chinach i Egipcie.
- (61) Dlatego też Komisja stwierdziła, że działalność montażowa lub wykończeniowa rozpoczęła się lub znacznie zwiększyła po wszczęciu pierwotnego dochodzenia.

2.6. Wartość części i wartość dodana

2.6.1. Wartość części

- (62) Jeżeli chodzi o działalność montażową, art. 13 ust. 2 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego stanowi, że innym warunkiem niezbędnym do stwierdzenia obchodzenia środków jest konieczność potwierdzenia, że części (w omawianym przypadku pochodzące z Chin i Egiptu) stanowią co najmniej 60 % łącznej wartości wszystkich części zmontowanego produktu i że wartość dodana do części wykorzystanych w trakcie montażu lub wykończenia nie przekracza 25 % kosztów produkcji. Normy prawne określone w art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego mogą przez analogię być stosowane do przeprowadzania oceny w postępowaniu antysubsydyjnym w kontekście art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (63) Głównym materiałem wsadowym do produkcji materiałów z włókna szklanego są niedoprzędę z włókien szklanych. Przedsiębiorstwo Turkiz Composite zakupiło 100 % wykorzystanych niedoprzędów z włókien szklanych od swoich przedsiębiorstw powiązanych w Chinach i Egipcie. W przeprowadzonym procesie szycia i tkania, będącym działalnością wykończeniową prowadzoną w Turcji, te niedoprzędę z włókien szklanych zostały przekształcone w materiały z włókna szklanego. Według informacji dostarczonych i zweryfikowanych przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite główny materiał wsadowy, czyli niedoprzędę z włókien szklanych, stanowi niemal 100 % łącznej wartości wszystkich części zmontowanego/wykończonego produktu w rozumieniu art. 13 ust. 2 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.
- (64) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwa Turkiz Composite i LM Wind Power powtórzyły twierdzenie, że wytwarzanie materiałów z włókna szklanego z przywożonego głównego surowca, jakim są niedoprzędę z włókien szklanych, nie stanowi „montażu części poprzez ich składanie” w rozumieniu art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, który stosuje się przez analogię (zob. motyw 62 powyżej), oraz że niedoprzędę z włókna szklanego nie są częściami, ale raczej materiałami w rozumieniu noty objaśniającej (VII) części drugiej reguły ogólnej 2 a) interpretacji systemu zharmonizowanego, pod warunkiem, że montowane części „nie podlegają żadnym dalszym pracom wykończeniowym w celu osiągnięcia stanu wykończenia”. W tym kontekście twierdzili oni, że niedoprzędę z włókien szklanych nie są „częściami” materiałów z włókna szklanego oraz nie są „montowane” w celu stworzenia materiałów z włókna szklanego, ale są przetwarzane na materiały z włókna szklanego poprzez tkanie i zszywanie różnych rodzajów niedoprzędów z włókien szklanych, jak również innych materiałów, przy użyciu skomplikowanych maszyn. Podobne uwagi otrzymano również od władz Egiptu.
- (65) Komisja odrzuciła te argumenty. Praktykę opisaną w motywie 63 powyżej można scharakteryzować jako działalność wykończeniową, która wchodzi w zakres pojęcia działalności montażowej w rozumieniu art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, o czym mowa jest również w motywie 62 powyżej. Co więcej, rozpatrzono inne elementy, jak wyjaśniono poniżej.
- (66) Po pierwsze, odniesienie do noty objaśniającej (VII) części drugiej reguły ogólnej 2 a) dotyczącej interpretacji systemu zharmonizowanego jest nieistotne, ponieważ bezpośrednią podstawą prawną jest art. 23 rozporządzenia podstawowego, a nie prawo celne, jak wyraźnie wyjaśnił Trybunał Sprawiedliwości ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ Wyrok z 12 września 2019 r., Komisja/Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, ECLI:EU:C:2019:717, pkt 90 i przywołane tam orzecznictwo.

- (67) Po drugie, interpretację art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, który stosuje się przez analogię do przeprowadzania oceny w postępowaniu antysubsydyjnym w kontekście art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Trybunał Sprawiedliwości rozpoczął od przypomnienia, że „Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w celu dokonania wykładni przepisu prawa Unii należy wziąć pod uwagę nie tylko jego treść, ale także jego kontekst oraz cele, do których zmierza uregulowanie, którego ów przepis stanowi część”⁽¹⁶⁾. Podstawowe rozporządzenie antydumpingowe nie zawiera definicji terminów „działalność montażowa” ani „działalność wykończeniowa”. Sposób, w jaki skonstruowany jest art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, przemawia jednak za taką interpretacją terminu „działalność montażowa”, która zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ma wyraźnie obejmować także „działalność wykończeniową”. W związku z tym „działalność montażowa” w rozumieniu art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ma obejmować nie tylko działalność, na którą składa się montowanie części złożonego artykułu, ale może obejmować także dalsze przetwarzanie, tj. wykańczanie produktu.
- (68) Co więcej, według Trybunału⁽¹⁷⁾ celem dochodzeń prowadzonych na podstawie art. 23 rozporządzenia podstawowego jest zapewnienie skuteczności ceł antydumpingowych oraz zapobieganie ich obchodzeniu. W związku z tym celem art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego (który stosuje się przez analogię do przeprowadzania oceny w postępowaniu antysubsydyjnym w kontekście art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego) jest objęcie jego zakresem praktyk, procesów lub prac, w których wykorzystuje się głównie części z kraju, który podlega środkom oraz w którym montuje się lub wykańcza te części przez dodanie do nich ograniczonej wartości.
- (69) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwa Turkiz Composite i LM Wind Power oraz władze Egiptu nie zgodziły się z podejściem Komisji polegającym na kumulowaniu wartości niedoprzędów z włókna szklanego z Egiptu z wartością niedoprzędów z włókien szklanych z Chin przy ustalaniu, czy wartość niedoprzędów z włókna szklanego stanowiła co najmniej 60 % całkowitej wartości domniemanych „części” materiałów z włókna szklanego. Wskazały na użycie sformułowania „części pochodzące z kraju objętego środkami” (w liczbie pojedynczej) w art. 13 ust. 2 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.
- (70) Komisja odrzuciła ten argument z następujących powodów. Po pierwsze, jak wskazano w motywie 1, w pierwotnym dochodzeniu przywóz materiałów z włókna szklanego z Chin i Egiptu oceniono w sposób łączny. Z tego powodu w tym dochodzeniu w sprawie obejścia środków właściwe było zastosowanie tej samej metody z perspektywą rozszerzenia pierwotnych środków.
- (71) Po drugie, art. 13 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego – który stosuje się przez analogię do przeprowadzania oceny w postępowaniu antysubsydyjnym w kontekście art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego – nie uniemożliwia Komisji przeprowadzenia takiej łącznej analizy w celu sprawdzenia, czy spełnione zostało kryterium 60 % ustanowione w art. 13 ust. 2 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Wręcz przeciwnie, interpretacja sformułowania „kraj objęty środkami” zawartego w art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego w sposób, który nie zezwala na kumulację wartości części, gdy działalność skutkująca obejściem ma miejsce w więcej niż jednym kraju, jest sprzeczna z obowiązującym orzecznictwem UE. W sprawie Kolachi Trybunał Sprawiedliwości odniósł się do szczególnej praktyki działań w zakresie obchodzenia środków (w sprawie, w której części do rowerów były najpierw częściowo montowane na Sri Lance, a następnie dalej montowane w Pakistanie) oraz potwierdził, że ta praktyka działań w zakresie obchodzenia środków jest objęta art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego mimo użycia w tym przepisie liczby pojedynczej. Trybunał Sprawiedliwości⁽¹⁸⁾ podkreślił również, że jakakolwiek inna wykładania umożliwiłaby producentom eksportującym podważenie skuteczności środków przeciwdziałających obejściu. Dlatego też to samo uzasadnienie stosuje się do prób uniknięcia zastosowania przepisów przeciwdziałających obejściu, które to próby polegają na pozyskiwaniu surowców z dwóch krajów, obu objętych środkami.
- (72) Po trzecie, podążając za tokiem rozumowania przedsiębiorstwa Turkiz Composite, gdyby 50 % materiałów wsadowych zamawiano z Chin, a pozostałe 50 % z Egiptu, to w sytuacji, w której 100 % części jest pozyskiwane z krajów objętych środkami, nie miałoby miejsca żadne obejście środków. Taki skutek byłby ewidentnie sprzeczny z celem art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, biorąc pod uwagę również fakt, że wszystkie materiały z włókna szklanego wywożone do Unii składały się albo w 100 % z części pozyskanych w Chinach, albo w 100 % z części pozyskanych w Egipcie.
- (73) W związku z tym Komisja uznała, że kryterium 60 % zostało spełnione.

⁽¹⁶⁾ Wyrok z 12 września 2019 r., Komisja/Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, ECLI:EU:C:2019:717, pkt 82 i przywołane tam orzecznictwo.

⁽¹⁷⁾ Wyrok z 8 czerwca 2022 r., Guangxi Xin Fu Yuan Co. Ltd/Komisja Europejska, T-144/20, ECLI:EU:T:2022:346, pkt 59 i przywołane tam orzecznictwo.

⁽¹⁸⁾ Wyrok z 12 września 2019 r., Komisja/Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, ECLI:EU:C:2019:717, pkt 97 i 104.

2.6.2. Wartość dodana

- (74) Przedsiębiorstwo Turkiz Composite twierdziło, że jego koszty wartości dodanej byłyby wyższe od progu 25 % całkowitych kosztów produkcji. Główne pozycje w obliczeniu wartości dodanej obejmowały koszt amortyzacji, koszt wynajmu, koszt materiałów opakowaniowych, bezpośrednie i pośrednie koszty pracy oraz inne pośrednie koszty produkcji, które stanowiły część danych finansowych z okresu sprawozdawczego przedstawionych przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite w formularzu wniosku o zwolnienie.
- (75) Komisja przeanalizowała wszystkie te pozycje kosztów i oceniła, że niektórych poniesionych kosztów nie można było zaklasyfikować jako części kosztów produkcji lub że zostały one zawyżone:
- Koszt wynajmu: Całkowity koszt wynajmu został obniżony poprzez wyłączenie kosztów wynajmu dotyczących powierzchni biurowej na podstawie proporcji metrów kwadratowych zajętych przez powierzchnię biurową do całkowitej powierzchni w metrach kwadratowych, zgodnie z informacjami przekazanymi przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite.
 - Koszt materiałów opakowaniowych: Pełny koszt materiałów opakowaniowych został wyłączony z kosztów wartości dodanej, ponieważ Komisja oceniła, że te materiały opakowaniowe były materiałami opakowaniowymi drugorzędnymi ⁽¹⁹⁾. Taki koszt drugorzędnych materiałów opakowaniowych jest częścią dystrybucyjnych kosztów ogólnych (koszt sprzedaży), a nie częścią kosztów produkcji.
 - Pozostałe pośrednie koszty produkcji: Zestawienie tych kosztów poddano analizie i uznano, że niektóre pozycje (takie jak koszty podróży oraz koszty transportu pracowników) stanowią koszty operacyjne zwane także kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi. W związku z tym nie są one częścią kosztów produkcji.
 - Koszty wynagrodzeń (pośrednia siła robocza): Na podstawie analizy miesięcznych list płac w okresie sprawozdawczym włączono koszty wynagrodzeń dwóch działów (HR oraz działu opakowań) do kosztów pracy produkcyjnej. Komisja ponownie zaklasyfikowała je jako koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne – koszty, a nie część kosztów produkcji.
- (76) W świetle powyższego wartość dodana do sprowadzonych części obliczona przez Komisję była znacznie niższa niż obliczona przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite.
- (77) Co więcej, przedsiębiorstwo to pozyskało prawie wszystkie materiały wsadowe, a w szczególności 100 % głównego materiału wsadowego (niedoprzedły z włókien szklanych) od przedsiębiorstw powiązanych w Chinach i Egipcie. Przedsiębiorstwo Turkiz Composite nie przedstawiło żadnych konkretnych dowodów wskazujących, że były to ceny wolnorynkowe, na które powiązania nie miały wpływu, a nie ceny transferowe między przedsiębiorstwami powiązanymi. Z drugiej strony Komisja stwierdziła, że ceny te były znacznie niższe niż ceny zapłacone w okresie sprawozdawczym niepowiązanym dostawcom przez trzech innych współpracujących tureckich producentów eksportujących.
- (78) Z tego względu, aby dokonać ustaleń o uzasadnionej dokładności, ceny zapłacone przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite uznano za ceny transferowe wewnątrz przedsiębiorstwa i zastąpiono je średnimi ważonymi cenami zapłaconymi przez trzech innych współpracujących producentów eksportujących.
- (79) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwa Turkiz Composite i LM Wind Power twierdziły, że Komisja nie może zastąpić cen transferowych średnimi ważonymi cenami zapłaconymi w okresie sprawozdawczym niepowiązanym dostawcom przez trzech innych współpracujących producentów eksportujących. Twierdziły, że takie podejście nie jest dozwolone i że nie widzą żadnej podstawy prawnej do zastosowania przez analogię art. 2 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Obie strony twierdziły także, że Komisja nie przeprowadziła poprawnie testu pod kątem zgodności z warunkami pełnej konkurencji oraz że Komisja nie zapewniła, aby porównywane ceny były porównywalne pod względem ilości oraz aby uwzględniono wszystkie elementy cen.

⁽¹⁹⁾ Opakowania drugorzędne służą celowi praktycznemu. Porządkują lub stabilizują produkty, aby były one gotowe do wyłożenia na półki. Zapewniają także łatwiejsze i bezpieczniejsze przechowywanie, zatem kiedy nadchodzi czas, aby producent wysłał więcej towarów jednostkowych, można mieć zaufanie, że dotrą one do konsumentów w stanie nienaruszonym, tak jak pudło zawierające butelki z aspiryną, skrzynia zabezpieczająca puszki z napojami lub plastikowa folia na produktach sprzedawanych w ramach oferty „dwa w cenie jednego”. Są to wszystko przykłady opakowań drugorzędnych, które przytrzymują poszczególne jednostki produktowe.

- (80) Komisja odrzuciła te twierdzenia z następujących powodów. Po pierwsze, Komisja w swoim ogólnym dokumencie ujawniającym informacje nie odniosła się do art. 2 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego jako podstawy prawnej tego dostosowania. Aby ustalić wartość części sprowadzonych z krajów objętych środkami, Komisja wzięła pod uwagę brzmienie i cel art. 13 ust. 2 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego (który stosuje się przez analogię do przeprowadzania oceny w postępowaniu antysubsydyjnym w kontekście art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego). Brzmienie art. 13 ust. 2 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego w żaden sposób nie uniemożliwia Komisji dokonania określonych dostosowań w kontekście ustalenia wartości części, w szczególności jeżeli koszty przedsiębiorstwa niekoniecznie odzwierciedlają wartość części, co mogłoby mieć miejsce, gdyby części zakupiono od przedsiębiorstw powiązanych. Aby ustalić wartość części, Komisja mogła zatem dokonać niezbędnych dostosowań, w tym zastąpienia cen transferowych między przedsiębiorstwami powiązаныmi, ponieważ uznano, że ceny te nie były wolnorynkowe. Takie podejście jest zgodne również z celem art. 23 rozporządzenia podstawowego oraz dochodzeń, które on reguluje, omówionych w motywie 68, gdyż uniemożliwia przedsiębiorstwom obchodzącym środki zaniżanie wartości sprowadzonych części w celu zawyżania wartości dodanej do tych części.
- (81) Po drugie, odnosząc się do twierdzenia, że Komisja nie przeprowadziła poprawnie testu pod kątem zgodności z warunkami pełnej konkurencji, należy przypomnieć, że przedsiębiorstwo Turkiz Composite stanowi część China National Building Materials Group, która jest chińską grupą będącą własnością państwa. Jej chińskie i egipskie przedsiębiorstwa powiązane są objęte środkami. Dochodzenie ujawniło, że ceny niedoprzędów z włókien szklanych nabytych przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite od jego egipskich i chińskich przedsiębiorstw powiązanych były znacznie niższe od cen zapłaconych przez trzech innych tureckich producentów eksportujących. Dlatego też Komisja porównała, a następnie zastąpiła ceny transferowe średnimi ważonymi cenami zapłaconymi w okresie sprawozdawczym niepowiązanym dostawcom przez trzech innych tureckich producentów eksportujących.
- (82) Komisja zapewniła, aby porównywane ceny były porównywalne pod względem ilości oraz aby uwzględniono wszystkie elementy cen. Po pierwsze, do dokonania porównania wykorzystano ten sam okres, tj. okres sprawozdawczy. Po drugie, ilość niedoprzędów z włókien szklanych nabytych w okresie sprawozdawczym przez trzech innych tureckich producentów eksportujących od niepowiązanych dostawców była wystarczająco duża (między 10 000 a 25 000 t) i w związku z tym reprezentatywna do celów wykorzystania jako wiarygodne ceny zastępujące ceny transferowe przedsiębiorstwa Turkiz Composite w celu poprawnego ustalenia wartości dodanej. Po trzecie, pozostali trzej tureccy współpracujący producenci eksportujący produkowali materiały z włókna szklanego w taki sam sposób, jak przedsiębiorstwo Turkiz Composite, począwszy od niedoprzędów z włókien szklanych. Dochodzenie nie ujawniło żadnych różnic jakościowych, gdyż proces produkcji czterech współpracujących tureckich producentów eksportujących jest podobny. Po czwarte, pozostali tureccy producenci eksportujący nabyli duże ilości niedoprzędów z włókien szklanych na rynku krajowym, natomiast przedsiębiorstwo Turkiz Composite kupowało niedoprzędy z włókien szklanych wyłącznie z Egiptu i Chin. Nabywanie reprezentatywnych ilości na rynku krajowym w normalnych warunkach doprowadziłoby do cen niższych, a nie wyższych. Po piąte, porównanie między czterema tureckimi producentami eksportującymi przeprowadzono w sposób spójny, tj. na podstawie całkowitych kosztów zakupu, przedstawionych w zweryfikowanych tabelach.
- (83) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Turkiz Composite twierdziło, że jego cena zakupu od chińskich przedsiębiorstw powiązanych była wyższa niż ceny sprzedaży, jakie jego przedsiębiorstwa powiązane oferowały niepowiązanym klientom w Turcji. Dlatego też twierdziło, że zakupy przedsiębiorstwa Turkiz Composite należy uznać za wolnorynkowe.
- (84) Komisja odrzuciła to twierdzenie. Według tabel C.3 R oraz C.3.U przedstawionych przez przedsiębiorstwo Jushi Group Co., Ltd. w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu („Jushi Group”⁽²⁰⁾) jego średnia jednostkowa cena sprzedaży niedoprzędów z włókien szklanych w okresie sprawozdawczym oferowana niepowiązanym klientom w Turcji była znacznie wyższa niż cena oferowana powiązanym klientom w Turcji, tj. oferowana przedsiębiorstwu Turkiz Composite. Komisja przeanalizowała również ceny innego chińskiego przedsiębiorstwa powiązanego Turkiz Composite, tj. Tongxiang Hengxian Trading Company Limited („Tongxian”⁽²¹⁾). W okresie sprawozdawczym przedsiębiorstwo Tongxian sprzedawało przedsiębiorstwu Turkiz Composite wyłącznie niedoprzędy z włókien szklanych, wskutek czego jego średnia jednostkowa cena sprzedaży także była niższa niż średnia jednostkowa cena sprzedaży, na którą Jushi Group wystawiało faktury swoim niepowiązanym klientom w Turcji. Ponadto w okresie sprawozdawczym przedsiębiorstwo Turkiz Composite nabyło od Jushi Group oraz przedsiębiorstwa Tongxian ponad 90 % wszystkich swoich niedoprzędów z włókien szklanych. W świetle powyższego Komisja stwierdziła, że

⁽²⁰⁾ Grupa Jushi Group była jednym z chińskich przedsiębiorstw powiązanych przedsiębiorstwa Turkiz Composite, które współpracowały w trakcie dochodzenia, jak wskazano w motywie 27.

⁽²¹⁾ Przedsiębiorstwo Tongxian było innym chińskim przedsiębiorstwem powiązanym przedsiębiorstwa Turkiz Composite, które współpracowało w trakcie dochodzenia, jak wskazano w motywie 27.

średnie jednostkowe ceny zakupów dokonanych przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite od jego chińskich przedsiębiorstw powiązanych Jushi Group i Tongxian były konsekwentnie i znacząco niższe niż średnie jednostkowe niepowiązane ceny zakupów zapłacone Jushi Group przez inne tureckie przedsiębiorstwa ⁽²²⁾, jak również konsekwentnie i znacząco niższe niż ceny zapłacone przez pozostałych trzech współpracujących tureckich producentów eksportujących i dlatego nie były wolnorynkowe.

- (85) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Turkiz Composite twierdziło, że w arkuszu „Test wartości dodanej” Komisja zastosowała błędny wzór do obliczenia „% kosztów wartości dodanej” (wiersz 54), ponieważ Komisja błędnie podzieliła łączne koszty produkcji (wiersz 50) przez „łączną liczbę sprowadzonych części (Egipt, Chiny i inne źródła)” (wiersz 49), ale zamiast tego powinna była użyć „łącznej liczby części sprowadzonych z Egiptu i Chin” (wiersz 48).
- (86) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ przedsiębiorstwo Turkiz Composite nie przedstawiło skutków obliczeń Komisji. Nawet gdyby Komisja użyła błędnego wzoru, co nie jest prawdą, i do obliczenia „% kosztów wartości dodanej” użyła metody proponowanej przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite, doprowadziłoby to tylko do nieznacznej różnicy w „wartości dodanej”, bez jakiegokolwiek wpływu na ustalenie Komisji, że wartość dodana do sprowadzonych części w trakcie montażu lub wykończenia wyniosła mniej niż 25 % kosztów produkcji.
- (87) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Turkiz Composite twierdziło, że Komisja nie mogła wyłączyć zestawów ze swoich obliczeń, gdyż zestawy stanowią część produktu objętego dochodzeniem. Komisja odrzuciła to stwierdzenie z tych samych powodów, które wymieniła w dokumencie ujawniającym informacje przedsiębiorstwu Turkiz Composite z 5 lipca 2022 r. Po pierwsze, produkcja i sprzedaż zestawów stanowiła niewielką część ogólnej całkowitej produkcji i sprzedaży przedsiębiorstwa w okresie sprawozdawczym. Ilości materiałów z włókna szklanego wywożonych do Unii w okresie sprawozdawczym były ponad 170 razy większe od ilości zestawów wywożonych do Unii. Po drugie, przedsiębiorstwo nie różnicowało kosztów poniesionych według zakładów produkcji materiałów z włókna szklanego i zakładów produkcji zestawów na poziomie księgi głównej, z wyjątkiem założenia odrębnych rachunków dla kosztów pracy w warsztacie zajmującym się cięciem. Po trzecie, zestawy sprzedawano głównie na rynku krajowym.
- (88) Co więcej, z informacji przekazanych przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite wynika, że nawet gdyby Komisja zdecydowała nie wyłączać zestawów ze swoich obliczeń, „% kosztów wartości dodanej” nie zmieniłby ustalenia Komisji, że wartość dodana do sprowadzonych części w trakcie montażu lub wykończenia wyniosła mniej niż 25 % kosztów produkcji, głównie z powodu ograniczonej produkcji zestawów.
- (89) Po dostosowaniu zgłoszonych kosztów produkcji oraz po zastąpieniu zgłoszonych cen transferowych niedoprzędów z włókien szklanych stwierdzono, że ustalona w ten sposób średnia wartość dodana w okresie sprawozdawczym była niższa niż próg 25 %. Komisja uznała zatem, że wartość dodana do sprowadzonych części w trakcie montażu lub wykończenia wyniosła mniej niż 25 % kosztów produkcji.

2.7. Osłabianie skutków naprawczych cła

- (90) Zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz produktu objętego dochodzeniem osłabił, zarówno w odniesieniu do ilości, jak i cen, skutki naprawcze obecnie obowiązujących środków.
- (91) Jeżeli chodzi o ilości, z tabel przedstawionych i zweryfikowanych przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite wynika, że w 2019 r. dokonało ono przywozu 0–300 t w porównaniu z 6 000–8 000 t w okresie sprawozdawczym. Jednocześnie konsumpcja w Unii w 2020 r. i 2021 r. została oszacowana przez wnioskodawcę odpowiednio na ok. 150 000 t i około 170 000 t. Udział w rynku przywozu z Turcji w okresie sprawozdawczym wyniósł ponad 4 %.
- (92) Jeżeli chodzi o ceny, Komisja porównała średnią cenę niewyrządzającą szkody ustaloną w ramach pierwotnego dochodzenia ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi CIF ustalonymi na podstawie informacji przekazanych przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite, odpowiednio dostosowanymi w celu uwzględnienia kosztów ponoszonych po odprawie celnej. Z tego porównania wynika, że przywóz pochodzący z przedsiębiorstwa Turkiz Composite zaniżał ceny unijne o ponad 10 %.

⁽²²⁾ Z odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wynika, że w okresie sprawozdawczym przedsiębiorstwo Tongxian nie sprzedawało niedoprzędów z włókien szklanych niepowiązanym klientom w Turcji.

- (93) Komisja stwierdziła, że obowiązujące środki były osłabiane pod względem ilości i cen na skutek przywozu z Turcji objętego niniejszym dochodzeniem.

2.8. Dowód na występowanie subsydiowania

- (94) Zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała również, czy w odniesieniu do przywożonego produktu podobnego lub jego części nadal korzystano z subsydiów.
- (95) Jak stwierdzono w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2020/776 (zob. motyw 1), ustalono, iż chińscy i egipscy producenci eksportujący korzystali z szeregu programów subsydiowania przez rząd ChRL oraz Egiptu. W tym względzie ustalono, że chińskie i egipskie przedsiębiorstwa powiązane grupy China National Building Materials Group również korzystają z wielu programów subsydiowania, takich jak dotacje, preferencyjne finansowanie i dochody utracone. Ustalono, że subsydia te są korzystne dla całkowitej produkcji przedsiębiorstw, gdyż nie są one związane z konkretnym produktem.
- (96) W trakcie niniejszego dochodzenia nie udostępniono żadnych nowych informacji, które podważyłyby wniosek z pierwotnego dochodzenia i które sugerowałyby, że takie programy subsydiowania już nie obowiązują.
- (97) Ponadto przedsiębiorstwo Turkiz Composite zakupiło 100 % niedoprzędów z włókien szklanych wykorzystanych do produkcji materiałów z włókna szklanego od przedsiębiorstw powiązanych w Chinach i Egipcie. Jak wskazano w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2020/870 ⁽²³⁾ z dnia 24 czerwca 2020 r. oraz rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2021/328 ⁽²⁴⁾, przedsiębiorstwa powiązane przedsiębiorstwa Turkiz Composite skorzystały z subsydiów na produkcję niedoprzędów z włókien szklanych.
- (98) W trakcie dochodzenia nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących na to, że niedoprzędy z włókien szklanych produkowane w Egipcie i Chinach przez przedsiębiorstwa powiązane z Turkiz Composite przestały korzystać z subsydiów. W związku z tym Komisja stwierdziła, że w odniesieniu do części przywożonego produktu podobnego nadal korzystano z subsydium.
- (99) Komisja zauważyła także, że można założyć, iż subsydia były przekazywane między przedsiębiorstwami powiązanymi, które nie działały w warunkach pełnej konkurencji ⁽²⁵⁾, a tym bardziej gdy przedsiębiorstwo niższego szczebla montuje produkt końcowy i dokonuje jego wywozu do Unii. Komisja stwierdziła zatem, że w odniesieniu do przywożonego produktu podobnego i jego części nadal korzystano z subsydium.

3. ŚRODKI

- (100) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że ostateczne środki wyrównawcze nałożone na przywóz materiałów z włókna szklanego pochodzących z ChRL i Egiptu były obchodzone poprzez przywóz produktu objętego dochodzeniem wysyłanego z Turcji przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite.
- (101) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy oraz fakt, że zgłoszona sprzedaż eksportowa przedsiębiorstwa Turkiz Composite była większa niż zgłoszona sprzedaż eksportowa trzech pozostałych współpracujących tureckich producentów eksportujących razem wziętych i że żadne inne przedsiębiorstwo w Turcji nie wystąpiło z wnioskiem o zwolnienie, Komisja uznała, że ustalenia dotyczące praktyk obchodzenia środków, które stwierdzono w odniesieniu do przedsiębiorstwa Turkiz Composite, powinny zostać rozszerzone na wszystkie przywozy z Turcji.
- (102) W związku z tym, zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, środki antysubsydyjne obowiązujące w odniesieniu do przywozu materiałów z włókna szklanego pochodzących z Chin i Egiptu powinny zostać rozszerzone na przywóz produktu objętego dochodzeniem.

⁽²³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/870 z dnia 24 czerwca 2020 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła wyrównawczego nałożonego na przywóz produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Egiptu oraz stanowiące o pobraniu ostatecznego cła wyrównawczego z tytułu zarejestrowanego przywozu produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Egiptu (Dz.U. L 201 z 25.6.2020, s. 10).

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/328 z dnia 24 lutego 2021 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz produktów z włókien szklanych ciągłych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 65 z 25.2.2021, s. 1).

⁽²⁵⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, Stany Zjednoczone Ameryki – Określenie ostatecznego cła wyrównawczego w odniesieniu do niektórych rodzajów drewna miękkiego z Kanady, WT/DS257/AB/R, 19 stycznia 2004 r., pkt 143.

- (103) Na podstawie art. 23 ust. 2 rozporządzenia podstawowego rozszerzenie powinno obejmować środek ustanowiony w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/776 w odniesieniu do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”, tj. ostateczne cło wyrównawcze w wysokości 30,7 % ma zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocenieniem.
- (104) W okresie sprawozdawczym przedsiębiorstwo Turkiz Composite dokonywało przywozu niedoprzędów z włókien szklanych częściowo z Egiptu, a częściowo z ChRL. Niedoprzędy z włókien szklanych z jego przedsiębiorstw powiązanych w Egipcie i ChRL były montowane przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite w celu stworzenia materiałów z włókna szklanego, które wywożono do Unii, co stanowiło obejście ceł nałożonych zarówno na przywóz materiałów z włókna szklanego z Egiptu (10,9 %), jak i na przywóz materiałów z włókna szklanego z ChRL (30,7 %). W związku z tym w celu zachowania skuteczności wprowadzonych środków uzasadnione jest rozszerzenie wyższego z dwóch ceł, tj. cła dla wszystkich „pozostałych przedsiębiorstw” w ChRL (30,7 %), jak ustalono w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/776.
- (105) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Turkiz Composite twierdziło, że Komisja nie mogła rozszerzyć ceł na przywóz materiałów z włókna szklanego z Chin, ponieważ wartość przywozu niedoprzędów z włókien szklanych wykorzystywanych przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite do produkcji materiałów z włókna szklanego i z tego względu przywóz ten nie spełnił warunków testu 60 %, o którym mowa w art. 13 ust. 2 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, który stosuje się przez analogię do przeprowadzania oceny w postępowaniu antysubsydyjnym w kontekście art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W przeciwnym wypadku takie rozszerzenie środków na przywóz materiałów z włókna szklanego z Chin byłoby sprzeczne z zasadą proporcjonalności, jak wspomniano w pkt 127 w sprawie T-278/20, Zhejang Hantong/Komisja.
- (106) Opierając się na swoich argumentach dotyczących kumulacji przywozu, opisanych w motywie 71, Komisja odrzuciła twierdzenie, że nie mogła rozszerzyć ceł na przywóz materiałów z włókna szklanego z Chin. Komisja przypomniała również, że celem rozporządzenia podstawowego jest ochrona przemysłu UE przed nieuczciwym przywozem, a celem art. 23 rozporządzenia podstawowego w szczególności jest zapobieganie obchodzeniu środków ochrony handlu. Rozszerzenie ceł tylko do poziomu ceł w odniesieniu do przywozu z Egiptu (10,9 %) stanowiłoby zlekceważenie faktu, że środki przeciwko Chinom także były obchodzone oraz osłabiłoby skuteczność wprowadzonych środków.
- (107) Komisja odrzuciła także twierdzenie, że takie rozszerzenie środków w odniesieniu do przywozu materiałów z włókna szklanego z Chin stanowiłoby naruszenie zasady proporcjonalności. W świetle ustaleń, na podstawie których uznano, że nastąpiło obejście pierwotnych środków wyrównawczych nałożonych na przywóz zarówno z Chin, jak i Egiptu, Komisja nie dostrzegła, dlaczego rozszerzenie wyższego z dwóch ceł, co do którego nastąpiło obejście, byłoby nieproporcjonalne. Z tego względu, jak wspomniano w motywie 104 powyżej, w celu zachowania skuteczności wprowadzonych środków uzasadnione jest rozszerzenie wyższego z dwóch ceł, tj. cła wobec wszystkich „pozostałych przedsiębiorstw” w ChRL (30,7 %), jak ustalono w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/776.
- (108) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo LM Wind Power stwierdziło, że rozszerzenie ceł na przywóz materiałów z włókna szklanego z Turcji miałyby bardzo poważny wpływ na przedsiębiorstwa importerów materiałów z włókna szklanego, co z kolei wpłynęłoby na zdolność Unii do osiągnięcia jej celów środowiskowych w wyniku wzrostu cen materiałów z włókna szklanego, które musieliby zapłacić producenci turbin wiatrowych z Unii.
- (109) Komisja przyjęła do wiadomości oświadczenia przedsiębiorstwa LM Wind Power, ale powtórzyła, że głównym celem dochodzeń prowadzonych na podstawie art. 23 rozporządzenia podstawowego jest zapewnienie skuteczności pierwotnych ceł wyrównawczych oraz zapobieganie ich obchodzeniu. W tym dochodzeniu Komisja uznała, że spełniono kryteria określone w art. 23 rozporządzenia podstawowego i z tego powodu podjęła decyzję o rozszerzeniu środków wyrównawczych na Turcję. Trzech z czterech współpracujących producentów eksportujących uznano jednak za rzeczywistych producentów tureckich i dlatego zwolniono ich z rozszerzonych środków. Użytkownicy materiałów z włókna szklanego mogą zatem pozyskiwać je od zwolnionych producentów, jak również od producentów unijnych lub innych producentów z państw trzecich.
- (110) Ponadto po ujawnieniu ustaleń wnioskodawca stwierdził, że z zadowoleniem przyjął zamiar Komisji dotyczący rozszerzenia środków na przywóz materiałów z włókna szklanego z Turcji oraz że nie ma uwag związanych z ujawnieniem ustaleń Komisji.
- (111) Zgodnie z art. 23 ust. 3 i art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, który stanowi, że wszelkie rozszerzone środki należy stosować do przywozu produktów wprowadzonych do Unii z zastrzeżeniem rejestracji wymaganej rozporządzeniem wszczynającym, cło pobiera się od zarejestrowanego przywozu produktu objętego dochodzeniem.

4. WNIOSEK O ZWOLNIENIE

- (112) Jak opisano powyżej, stwierdzono, że przedsiębiorstwo Turkiz Composite było zaangażowane w praktyki obchodzenia środków. W związku z powyższym przedsiębiorstwu temu nie można przyznać zwolnienia na podstawie art. 23 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (113) Zgodnie z wnioskiem dwaj pozostali współpracujący producenci eksportujący byli głównymi rzeczywistymi producentami materiałów z włókna szklanego w Turcji, tj. przedsiębiorstwa z grupy „Metyx Composites” (zob. motyw 26) oraz Saertex Turkey Tekstil Ltd. Şirketi, i nie angażowali się w praktyki obchodzenia środków⁽²⁶⁾. W dochodzeniu potwierdzono, że ci dwaj producenci eksportujący rzeczywiście w ogóle lub prawie w ogóle nie dokonywali przywozu niedoprzędów z włókien szklanych z Chin lub Egiptu.
- (114) Trzeci współpracujący producent (Sonmez Asf Iplik Dokuma Ve Boya San Tic A. Ş) był drobnym producentem materiałów z włókna szklanego. Zatrudniał mniej niż 10 osób, miał mniej niż pięć maszyn do produkcji materiałów z włókna szklanego, a w okresie sprawozdawczym tylko dwa razy dokonał sprzedaży eksportowej do Unii obejmującej stosunkowo nieznaczne ilości. Przedsiębiorstwo to założono w 1975 r., produkcję materiałów z włókna szklanego rozpoczęło ono w 2011 r., a w okresie sprawozdawczym nie dokonywało przywozu niedoprzędów z włókien szklanych z Chin lub Egiptu.
- (115) Dlatego też, biorąc pod uwagę fakt, że trzej wyżej wymienieni tureccy producenci eksportujący są rzeczywistymi producentami niezaangażowanymi ani w przeładunek, ani w praktyki obchodzenia środków, takie jak działalność montażowa, zostaną oni zwolnieni z rozszerzenia środków.

5. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (116) 5 lipca 2022 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o najważniejszych faktach i względach prowadzących do powyższych wniosków oraz wezwała je do przedstawienia uwag.
- (117) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na podstawie art. 25 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1037,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/776 z dnia 12 czerwca 2020 r. na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniającym rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz materiałów z tkanych lub zszywanych niedoprzędów z ciągłego włókna szklanego lub przędzy, z innymi elementami lub bez tych elementów, z wyłączeniem produktów impregnowanych lub preimpregnowanych (prepregów) oraz z wyłączeniem tkanin siatkowych o otwartych oczkach, o rozmiarze oczka powyżej 1,8 mm w wymiarze długości i szerokości oraz o masie powierzchniowej powyżej 35 g/m², obecnie objętych kodami CN ex 7019 61 00, ex 7019 62 00, ex 7019 63 00, ex 7019 64 00, ex 7019 65 00, ex 7019 66 00, ex 7019 69 10, ex 7019 69 90 oraz ex 7019 90 00 (kody TARIC 7019 61 00 81, 7019 61 00 84, 7019 62 00 81, 7019 62 00 84, 7019 63 00 81, 7019 63 00 84, 7019 64 00 81, 7019 64 00 84, 7019 65 00 81, 7019 65 00 84, 7019 66 00 81, 7019 66 00 84, 7019 69 10 81, 7019 69 10 84, 7019 69 90 81, 7019 69 90 84, 7019 90 00 81 oraz 7019 90 00 84), wysyłanych z Turcji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Turcji (kody TARIC 7019 61 00 83, 7019 62 00 83, 7019 63 00 83, 7019 64 00 83, 7019 65 00 83, 7019 66 00 83, 7019 69 10 83, 7019 69 90 83 oraz 7019 90 00 83), z wyjątkiem tych produkowanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Turcja	Saertex Turkey Tekstil Ltd. Şti.	C115
Turcja	Sonmez Asf Iplik Dokuma Ve Boya San Tic A. Ş.	C116
Turcja	Telateks Tekstil Ürünleri Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi Telateks Dış Ticaret ve Kompozit Sanayi Anonim Şirketi	C117

⁽²⁶⁾ Zob. wniosek, wersja otwarta, pkt 23, s. 7.

2. Rozszerzone cło jest cłem wyrównawczym w wysokości 30,7 % mającym zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w ChRL.
3. Cło rozszerzone na mocy ust. 1 i 2 niniejszego artykułu pobiera się od przywozu zarejestrowanego zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/2229 oraz art. 23 ust. 4 i art. 24 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1037.
4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Organom celnym poleca się zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/2229, które niniejszym traci moc.

Artykuł 3

Wniosek o zwolnienie złożony przez przedsiębiorstwo Turkiz Composite Materials Technology Üretim Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi zostaje odrzucony.

Artykuł 4

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wnioski te muszą być podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wnioski należy przesyłać na następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G Office:
CHAR 04/39
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

2. Zgodnie z art. 23 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2016/1037 Komisja może zezwolić w drodze decyzji na zwolnienie przywozu pochodzącego od przedsiębiorstw, które nie obchodzą środków wyrównawczych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/776, z cła rozszerzonego na mocy art. 1.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 września 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN